

**[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]**

Tids Forløb, har man en Forpligtelse over for det kornkøbende Landbrug til at yde det en Støtte. Jeg ser ikke rettere, end at vil man ikke gaa denne Vej, bliver man nødt til at gaa over til Maksimalpriser for de forskellige Kornsorter. Den her foreslaaede Vej, at man sikrer rimelige Indkøb af Majs til rimelige Priser med et Tilskud til dem inden for det kornkøbende Landbrug, som nødvendigvis maa købe, og som er daarligst stillede, er at foretrække, men kan man ikke gaa med hertil, er man nødt til at gaa til mere vidtgaaende Foranstaltninger, og jeg vil derfor anbefale, at Venstre frafalder Kravet om, at Septemberudbetalingen bortfalder.

Det ærede Medlem Hr. Kyed og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte, hvorledes det vilde virke, at man nu ophævede Hvedeaafgiften med det samme, om der saa ikke vilde blive begaaet en Uret over for Kornimportørerne, Melgrossererne o. s. v. Jeg tror ikke, at man behøver at nære nogen Ængstelse i saa Henseende, for de Lagre, de paagældende ligger inde med, og som de maaske kan komme til at lide Tab paa, hvis man ophæver Hvedeaafgiften, er sikkert meget smaa i Forhold til de Lagre, de ligger med, og som de har købt til Priser, der ligger under det, som de maa sælge dem til efter Ophævelsen af de 3 Kr. Man maa huske paa, at Stigningen i Priserne er foregaaet navnlig i de sidste Maaneder, saa de paagældende har sikkert i det store og hele ikke købt Varerne til højere Priser, end at de med Lethed kan tage Ophævelsen af denne Afgift. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som jo ogsaa gav Tilslutning til Forslagets Gennemførelse, gav mig for øvrigt Tilslutning til mine Udtalelser om det meget store Misforhold, der i Øjeblikket er mellem Prisen paa Raavarer og Færdigvarer, som ikke alene er en stor Ulykke for det danske Landbrug, men for Danmark i det hele taget.

Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget protesterede mod, at dette Misforhold skulde være en Hovedaarsag til Misere i dansk Landbrug, maa jeg sige, at saa forstaar jeg ikke det ærede Medlem, men det er nu for øvrigt noget, som jeg maa erkende sker ret ofte. Naar Forholdet er dette, at Smørproduktionen er den vigtigste i dansk Landbrug, og at Forholdstallet mellem Smør og Foderblandinger den 1. Januar 1935 var over 13, det vil sige, at Smør var 13 Gange højere i Pris end Foderblandinger, og 1. Januar 1936 15 Gange

højere, og i Femaaret 1909—14 14 Gange højere og nu i Januar var under 10 Gange højere, kan enhver begribe, at det er af overordentlig stor Betydning for dansk Landbrug, og det er sikkert en af de Grunde, der gør, at det danske Landbrug, og navnlig det mindre og mellemstore Landbrug, er udsat for saa store Vanskeligheder.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vel gav Tilslutning til Lovforslaget, men efterlyste Forslag om en samlet Lovgivning vedrørende Landbrugets Vanskeligheder, vil jeg sige, at her er jo til Behandling i Dag og de nærmeste Dage det, som vi fra vor Side anser for det mest paakrævede, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket. Det ærede Medlem nævnte Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Jeg tror ikke, at dette i Øjeblikket er særlig egnet til at lette Vilkaarene for de Landmænd, som har det vanskeligst, og hvad angaar Spørgsmaalet om særlig Støtte til Smørproduktionen, vil jeg sige, at det var jo netop med de vanskelige Forhold for Smørproduktionen som Motivering, at jeg i Gaar fremsatte Forslag om Rentetilskud. Naar det ærede Medlem dernæst henstillede, at man fik en samlet Behandling om Dækningen af de Udgifter, disse Forslag medfører, maa jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa mine Udtalelser i Gaar — det staar Sp. 2676—77 —, hvor jeg udtrykkelig sagde, at Finansministeren vilde fremsætte Dækningslovforslag, der angik baade disse Forslag og andre Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) talte om Bestemmelser angaaende Eksport af Maltbyg, som kan eksporteres her fra Landet til langt højere Priser, end man kan indføre Foderkorn til. Det er naturligvis ikke Meningen at standse denne Eksport ved et Forbud. Der er ført Forhandlinger Importører og Ministeriet imellem, og der er Enighed om, at Eksporten maa opretholdes i det Omfang, som man anser det forsvarligt, men herunder maa man naturligvis ogsaa tage Hensyn til, hvilke Lande man eksporterer Maltbyg til, for hvis det er et Land, man ikke faar Valuta fra, er det et meget tvivlsomt Foretagende, naar man ved, hvor vanskelig det er for os at skaffe de nødvendige Raavarer til Landet; men ellers er det selvfølgelig Meningen, at Eksportforbudet kun skal gennemføres paa den Maade, at en forstandig Eksport opretholdes.

Det ærede Medlem rejste dernæst Spørgsmaalet om, at udlejede Jordstykker burde unddrages Del i Kornpuljen. Det er et Spørgsmaal, der kan undersøges, men jeg